

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M.K.**
zastoupené advokátem Mgr. Petrem Míketou
sídlem 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava, Jaklovecká 1249/18

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 22. 2. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 19. 10. 2017, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se zrušuje** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Odměna advokáta Mgr. Petra Mikety se určuje částkou 9 438 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 22. 2. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 10. 2017, kterým zamítla žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 2. 10. 2017 není invalidní pro invaliditu II. nebo III stupně, ale je dále invalidní pro invaliditu I. stupně. Žalovaná napadeným rozhodnutím rozhodla o námitkách žalobkyně na základě posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 2. 2017, podle něhož je rovněž žalobkyně invalidní pro invaliditu I. stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 45%.
2. Žalobkyně podala proti uvedeného rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítala, že „splňuje podmínku 50%“ a to proto, že jí nebylo na základně dlouhodobého zdravotního stavu dovoleno po dobu školní docházky cvičit, jezdit na kole a vybrat si povolání, které navrhovala. Po autonehodě u ní přetrvávají bolesti zad a zdravotní stav se jí zhoršil po provedené operaci pravého kolene v roce 2009. Dle pracovní rekomandace není pro ni vhodná práce se zvýšenou námahou a vynucených a strnulých pozicích, práce spojená se zvedáním a přenášením břemen. Její zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen z hlediska očního, neurologického a astmatického a v poslední době i ortopedického a alergického vyšetření. Ze zdravotních důvodů nemůže od roku 2001 až dosud najít žádnou práci. V průběhu řízení žalobkyně prostřednictvím ustanoveného právního zástupce dále namítá, že se dlouhodobě léčí pro psychické problémy, konkrétně se u ní jedná o duševní poruchu s bludy. Doposud vypracované posudky se tímto postižením žalobkyně vůbec nezabývaly. Na základě posudku vypracovaného MUDr. Š. S. ze dne 13. 8. 2018 bylo rozhodnuto, že u žalobkyně došlo k poklesu pracovní schopnosti o 70% a jedná se tedy u ní od 25. 1. 2018 o invaliditu III. stupně.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 22. 2. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie znalkyně Mgr. M. M., žalobkyni předloženým přípisem prof. MUDr. L. H., Ph.D. ze dne 14. 2. 2018, posudkem o invaliditě MUDr. Š.S. ze dne 13. 8. 2018, rozhodnutím žalované ze dne 10. 10. 2018 č. j. X, posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 18. 10. 2018 a doplňujícím posudkem této posudkové komise ze dne 8. 3. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s. ř. s.).

4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně měla přiznán částečný invalidní důchod od 30. 12. 1999 a od 1. 1. 2010 pobírá invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dne 20. 7. 2017 podala žalobkyně žádost o zvýšení tohoto invalidního důchodu pro zhoršení zdravotního stavu. Na základě této její žádosti posuzoval zdravotní stav žalobkyně lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, který dne 27. 9. 2017 učinil závěr, že žalobkyně je nadále invalidní v I. stupni podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je postižení uvedené v kapitole X., oddílu B, položce 3b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které činí pokles pracovní schopnosti 40%. Toto hodnocení posudkový lékař zvýšil s ohledem na další postižení zdravotního stavu o 5% na celkových 45%. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 19. 10. 2017, kterým žádost žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu pro zhoršení zdravotního stavu zamítla. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a v rámci řízení o těchto námitkách byl vypracován další posudek lékaře České správy sociálního zabezpečení dne 8. 2. 2018, který rovněž zdravotní stav hodnotil u žalobkyně tak, že se jedná nadále o invaliditu I. stupně, přičemž pokles pracovní schopnosti tento lékař hodnotil stejným způsobem jako posudkový lékař OSSZ Ostrava. Na to žalovaná vydala shora uvedené žalobou napadené rozhodnutí.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 18. 10. 2018 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře žalobkyně MUDr. J. P. a jeho nálezu ze dne 17. 8. 2017, z nálezu alergologa MUDr. M. S. ze dne 29. 3. 2017 a MUDr. J. P., Ph.D. ze dne 12. 7. 2017, z nálezu oční ambulance MUDr. E. Š. ze dne 24. 3. 2017, propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice Ostrava z hospitalizace na kardiologickém odd. v době od 4. 7. do 11. 7. 2017, z nálezu Fakultní nemocnice Ostrava kardiologického odd. MUDr. A. G. ze dne 4. 8. 2017, z nálezu kardiologické ambulance Vítkovické nemocnice MUDr. P. K. ze dne 8. 8. 2017. V posudku pak uvedla posudková komise jednotlivé odborné lékařské nálezy, mezi nimiž je i nález k vyšetření soudním znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie prof. MUDr. H., Ph.D. ze dne 25. 1. 2018. Podle tohoto nálezu žalobkyně od roku 1999 trpí dušením poruchou - poruchou s bludy, kdy tento stav se postupně zhoršuje. Paranoidní bludy posuzované byly prokázány i při vyšetření znalců MUDr. H. a Mgr. M. - psychologem. V roce 2018 byla porucha žalobkyně již chronická, počíná dezintegrace osobnosti. Je narušena u ní kontrola reality, přítomen sociální úpadek a izolace. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně uvedla posudková komise zdravotní stav uvedený v kapitole X., oddílu B, položce 3b, astma bronchiale pod částečnou kontrolou a podle této položky stanovila pokles pracovní schopnosti 40% a s ohledem na všechna další zdravotní postižení včetně chronicity duševní poruchy zvýšila toto hodnocení o dalších 10% na celkových 50%. Posudková komise tak učinila závěr, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí 22. 2. 2018 byla žalobkyně invalidní,

příčemž šlo o invaliditu II. stupně. Datum vzniku II. stupně invalidity u žalobkyně stanovila 25. 1. 2018, tedy datum, kdy byla žalobkyně vyšetřena prof. MUDr. H., Ph.D.

6. Žalobkyně proti posudku posudkové komise MPSV ČR namítá, že na základě její další podané žádosti o zvýšení invalidního důchodu byl posouzen její zdravotní stav posudkovým lékařem OSSZ Ostrava dne 13. 8. 2018. Podle tohoto posudku je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3e) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle níž byl stanoven pokles její pracovní schopnosti ve výši 70%. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná své další rozhodnutí ze dne 10. 10. 2018, kterým přiznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu III. stupně od 25. 1. 2018. Pro tento rozpor vyžádal krajský soud doplňující posudek od posudkové komise MPSV ČR, který byl podán dne 8. 3. 2019. Při vypracování doplňujícího posudku opět vycházela posudková komise z kompletní zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P. a ze zdravotních nálezů, které jsou součástí spisové dokumentace OSSZ Ostrava. V posudku je uvedeno, že dle zdravotní dokumentace praktického lékaře si žalobkyně na psychické potíže nestěžovala. Vhodnost psychiatrické poradny byla uvedena dne 9. 2. 2000 neurologem. Na žádosti svého praktického lékaře byla žalobkyně opakovaně v průběhu roku 2000 vyšetřena v ambulanci klinické psycholožky Mgr. S. se závěrem, že se jedná o osobnost citově nevyzrálou, emočně nevyváženou, hypersenzitivní, vztahovačnou. Byla kompulzivní hyperaktivita jako kompenzace pocitů nejistoty, slabosti a úzkosti. V prožívání dominovaly pocity osamělosti, sociální izolace, při pocitech odmítání, ohrožení byla u žalobkyně obranná reakce, a to agresivní chování. Dále je konstatováno disharmonické rodinné zázemí na vývoji osobnosti, a to citová deprivace v raném dětství, rozvodová situace a konflikty se sousedkou. Do roku 2005 pak v dokumentaci žalobkyně nejsou žádné záznamy o duševním zdraví. Dne 29. 6. 2005 byla žalobkyně vyšetřena v psychiatrické ambulanci se závěrem nevyzrálosti, emoční nestabilní poruchy osobnosti, přetrvávající somatoformní bolestivé poruchy. Další záznam o vhodnosti psychiatrického vyšetření je ze dne 2. 3. 2007. Poslední záznam je žádost o zapůjčení zdravotní dokumentace od praktického lékaře soudnímu znalci primáři MUDr. H., psychiatrická léčebna v Kroměříži ze dne 9. 9. 2008. Uvedenými záznamy se posudková komise zabývala, včetně vyšetření soudním znalcem prof. MUDr. H., Ph.D. a znaleckým vyšetřením žalobkyně psycholožky Mgr. M. PK MPSV ČR odkázala na svůj závěr učiněný dne 18. 10. 2018 (pozn. soudu: tohoto dne jednala ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře - internisty) a uvedla, že za účelem vypracování doplňujícího posudku dne 8. 3. 2019 jednala ve složení posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra. K přihlédnutí ke znaleckému posudku psychiatra prof. MUDr. H., Ph.D. a znaleckému posudku klinického psychologa Mgr. M. uzavřela, že se neztotožňuje s posouzením zdravotního stavu žalobkyně tak, jak byl učiněn posudkovým lékařem OSSZ Ostrava podle kap. V., položky 3e) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Posudková komise se ztotožnila s nálezy znalců z oboru psychologie a psychiatrie s tím, že se jedná o těžký stupeň funkčního postižení žalobkyně, které je uvedeno v kapitole V, položka 3d), podle které hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně horní hranicí této položky. Dodala, že zdravotní postižení nehodnotí v rozporu s posudkem posudkového lékaře OSSZ položkou 3e) jako zvláště těžké postižení, neboť kritéria stanovenou touto položkou v případě žalobkyně nejsou splněné. Nejedná se o časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, nejde o závažné narušení výkonu téměř

všech denních aktivit. Posudková komise dodala, že podle zdravotní dokumentace žalobkyně nevyužila veškeré léčebné možnosti z oboru psychiatrie, které by mohly její zdravotní stav stabilizovat, případně příznivě ovlivnit. Uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u žalobkyně o invaliditu II. stupně.

7. Krajský soud tedy v souladu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování České správy sociálního zabezpečení jakožto žalované správního orgánu. Dospěl přitom k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 22. 2. 2018 byla invalidní, přičemž šlo o invaliditu II. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 60 % a tento závěr vyplývá z citovaného doplňujícího posudku PK MPSV ČR ze dne 8. 3. 2019. Na rozdíl od závěru přecházejícího posudku ze dne 18. 10. 2018, kdy za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považovala dechové potíže – astma bronchiales, středně těžkou perzistující pod částečnou kontrolou, doplňující posudek ze dne 8. 3. 2019 vypracovala za přítomnosti dalšího odborného lékaře psychiatra a za jeho účasti zhodnotila předložené znalecké posudky psychiatra prof. MUDr. H., Ph.D. a klinického psychologa Mgr. M. Dle názoru krajského soudu stručně, ale dostatečně vysvětlila, proč se neztotožňuje s později podaným posudkem posudkové lékařky OSSZ Ostrava ze dne 13. 8. 2018, která hodnotila zdravotní stav žalobkyně podle kapitoly V., položky 3e), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Posudková komise totiž neshledala naplnění kritérií položky 3e) citované kapitoly, protože nebyla naplněna kritéria této položky, tj. časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou a závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit. Krajský soud tento posudek považuje za dostatečně přesvědčivý a úplný, proto nevyhověl důkaznímu návrhu právního zástupce žalobkyně, aby byl v řízení ustanoven znalec oboru zdravotnictví odvětví posudkového lékařství, neboť tento důkaz by byl se zřetelem k podanému posudku posudkové komise nadbytečným.
8. Jelikož u žalobkyně k datu 22. 2. 2018 šlo o invaliditu II. stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady v řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení bude vázána závazným názorem krajského soudu a to, že žalobkyně je od 25. 1. 2018 invalidní, přičemž se u ní jedná o invaliditu II. stupně.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšná žalobkyně se tohoto práva výslovně vzdala (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).
10. Odměna ustanoveného právního zástupce žalobkyně byla přiznána v rozsahu 6 úkonů právní služby po 1 000 Kč a 6 režijních paušálů po 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, celkem tedy 7 800 Kč a

s připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21%, tj. 1 638 Kč činí odměna celkem 9 438 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 30. května 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce